ध्यचेदिराजकुलजन्माव्याहतंचैश्वर्यं शिशुपालत्वेचावाप ॥तत्रत्वखिलान्येवभगवन्नामकारणानि अभवन् ॥ नामानि गोविंदादीनि कारणानि गवांरक्षणादीनीत्यर्थः ॥ त
तश्च तत्कारणकृतानां तेषामशेषाणामेवाच्युतनाम्नामनवरतमनेकजन्मसंवर्धितविद्वेषानुबंधिचित्तोविनिंदन् संतर्जनादिषूच्चारणमकरोत् तच्च रूपमुत्फुल्लपद्मदलामलाक्षम
त्युज्वलपीतवस्त्रधार्यमलकिरीटकेयूरकटकोपशोभितमुदारपीवरचतुर्बाहुशंखचक्रगदाधरमतिप्रौढवैरानुभावादटनभोजनस्नानासनशयनादिष्ववस्थांतरेषु नैवापययावस्या
त्मचेतसः॥ ततस्तमेवानुक्रोशेषूच्चारयंस्तमेव हृदयेधारयन्नात्मवधाय भगवदस्त्रचक्रांशुमालोज्वलमक्षय्यतेजःस्वरूपंपरमब्रह्मस्वरूपमपगतरागद्वेषादिदोषं भगवंतं अद्राक्षीत् ॥
तावच्च भगवच्चक्रेणाशु व्यापादितः ॥ तेन तत्स्मरणदग्धाखिलाघसंचयोभगवतैवांतमुपनीतस्तस्मिन्नेवलयमुपययौ एतत्तत्राभिहितं भगवानिहकीर्तितःसंस्मृतश्चद्वेषानुबंधे
नाप्यखिलसुरासुरादिदुर्लभं फलं प्रयच्छति किमुत सम्यक्भक्तिमंतमिति ॥ लोकदृष्ट्यातु सीतासादृश्यात् सीताबुध्याहरणाच्चाततायित्वसंपत्त्या तद्वधे भगवतः प्रव
त्तिः ॥ एवंच ईदृशोक्तीनां यद्वातद्वाप्रकारेणान्यथायोजनप्रयासस्तीर्थादीनां विफलएव॥विष्णुपुराणोक्तरीत्यैव भागवते उक्तं ॥ एतेचांशकलाःपुंसःकृष्णस्तुभगवान्स्वयमि
ति ॥ एतेइत्यनेन पूर्वोक्ताअवताराकृष्ण्यादयश्च परामृष्यंते ॥ पुंसः परमेश्वरस्य तत्रावताराअंशाकृष्ण्यादयः कलाः ॥ यद्यपिकृष्णोप्यंशएव ॥ तत्रैवदशमे तत्रांशेनावतीर्य
स्यविष्णोर्वीर्याणिशंसनइत्याद्युक्तेः ॥ उज्जहारात्मनःकेशौसितकृष्णौमहामुनेइति विष्णुपुराणाद्युक्तेः ॥ द्वितीये भागवतेप्येवमेव भारतेप्येवमेव ॥ एतेनतत्रांशेनावतीर्णस्ये
त्यादि दशमस्थश्लोकव्याख्यानमपास्तं ॥ तथापि तत्तत्कारणकृतनाम्नां तत्रलाभाद्बहुशोऽज्ञानकार्यानाटनाच्च शंखचक्रादीनांप्रत्यक्षतोदर्शनाच्च स्वयंभगवानित्युक्तिः ॥
नैतावता रामाद्यवताराणां ततोन्यूनत्वमितिभ्रमःकार्यः ॥ श्रीधरोपि मत्स्याद्यवताराणां सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्त्वेपि यावदुपयोगमेव ज्ञानशक्त्याविष्कारः ॥ अज्ञानाविष्कार
श्च बहुशः ॥ कृष्णेत्वंत्योऽल्पः ॥ यथाऽभिमन्युमरणे नाहंतत्रसन्निहितआसमतस्तस्यमरणमिति॥ यथा द्रौपद्याः सभायां नयनकाले नाहंद्वारकायांसन्निहितःकिंतुसौभव
धार्थंगतोऽतोभवतामयंक्लेशइति ॥ सौभवधेच मायिकं मृतवसुदेवशरीरंदृष्ट्वामोहइत्याद्यज्ञाननाट्यमल्पं॥ रामावतारेपि ज्ञानाविष्कारस्तत्रतत्र दर्शितोदर्शयिष्यतेच॥ अवता
राश्चेमे विराजएवांशाः भागवते प्रथमेतृतीयेऽध्याये ॥ जगृहेपौरुषंरूपंभगवान्महदादिभिः॥संभूतंषोडशकलमादौलोकसिसृक्षयेत्यादिना वैराजं रूपमुक्त्वा॥एतन्नानावतारा
णांनिधानंबीजमव्ययं ॥ यस्यांशांशेनसृज्यंतेदेवतिर्यङ्नरादयइत्युक्तेः॥ एतदुक्तं वैराजं निधानं कार्यावसाने प्रवेशस्थानं बीजमुद्भमकारणं अव्ययं स्वयंचिरस्थायि नके
वलमवताराणामेवबीजं किंतु सर्वेषामित्याह यस्येति ॥ यद्यपि विराट्जीवएव तथापि तदंतर्यामिणस्तथोपासनायैवमुक्तं ॥ सितकृष्णकेशोद्धारेणच तेषां मूर्धन्यत्वेन मु